

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

DĖL PAREIŠKĖJO VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMO PRAŠYMO IŠTIRTI TEISĖS AKTŲ, SUSIJUSIŲ SU TEISĖS Į PARAMĄ BŪSTUI IŠSINUOMOTI ĮGYVENDINIMU, ATITIKTĮ LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI DALIES GRAŽINIMO IR ATSISAKYMO NAGRINĖTI JO DALĮ

2017 m. gruodžio 12 d. Nr. KT18-S10/2017

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Elvyros Baltutytės, Gintaro Godos, Vytauto Greičiaus, Danutės Jočienės, Gedimino Mesonio, Vyto Miliaus, Daivos Petrylaitės, Janinos Stripeikienės, Dainiaus Žalimo,

sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvaistė pareiškėjo Vilniaus miesto apylinkės teismo prašymą Nr. 1B-24/2017.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

1. Konstituciniame Teisme gautas pareiškėjo Vilniaus miesto apylinkės teismo prašymas iširti, ar „Lietuvos Respublikos paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo (2014 10 09 Nr. XII-1215, 2017 01 17 įstatymo Nr. XIII-199 redakcija) 11 str. 2 dalis ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo (2008 m. liepos 15 d. Nr. X-1710, 2016 06 29 įstatymo Nr. XII-2516 redakcija) 2 str. 2 d. 4 p. ir 4 d.; Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 09 10 nutarimas Nr. 923 „Dėl valstybės remiamų pajamų dydžio patvirtinimo“ ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. rugsėjo 20 d. nutarimas Nr. 756 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 10 d. nutarimo Nr. 923 „Dėl valstybės remiamų pajamų dydžio patvirtinimo“ pakeitimo“ atitinka Lietuvos Respublikos Konstitucijos 52 str. nuostatas ir konstitucinius teisingumo, teisinės valstybės, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo, teisinio saugumo ir proporcingumo principus“.

2. Pareiškėjas į Konstitucinį Teismą dėl ginčijamo teisinio reguliavimo atitikties Konstitucijai kreipėsi sustabdęs civilinės bylos nagrinėjimą. Joje sprendžiamas ginčas kilo dėl atsisakymo pratęsti terminuotą socialinio būsto gyvenamųjų patalpų nuomos sutartį (t. y. dėl šios sutarties nutraukimo). Ši sutartis nebuvo pratęsta dėl to, kad nuomotame socialiniame būste gyvenusios trijų asmenų šeimos metinės pajamos nustatytąsias Paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatyme (toliau – ir Įstatymas) viršijo daugiau, nei šiame įstatyme numatyta (2015 m. – beveik 92 procentais, o 2016 m. – daugiau nei 83 procentais).

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

3. Pareiškėjas Vilniaus miesto apylinkės teismas Konstitucinio Teismo prašo ištirti, ar Konstitucijai neprieštarauja:

- Įstatymo (2017 m. sausio 17 d. redakcija) 11 straipsnio 2 dalis;
- Socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo 2 straipsnio (2016 m. birželio 29 d. redakcija) 2 dalies 4 punktas, 4 dalis;
- Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 10 d. nutarimas Nr. 923 „Dėl valstybės remiamų pajamų dydžio patvirtinimo“ (toliau – ir Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 10 d. nutarimas Nr. 923);
- Vyriausybės 2017 m. rugsėjo 20 d. nutarimas Nr. 756 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 10 d. nutarimo Nr. 923 „Dėl valstybės remiamų pajamų dydžio patvirtinimo“ pakeitimo“ (toliau – ir Vyriausybės 2017 m. rugsėjo 20 d. nutarimas Nr. 756).

4. Pažymėtina, kad pareiškėjo ginčijamas Vyriausybės 2017 m. rugsėjo 20 d. nutarimas Nr. 756, kuriuo nustatyta, kad valstybės remiamų pajamų (VRP) dydis yra 122 eurai, įsigalios 2018 m. sausio 1 d.

4.1. Iš pareiškėjo prašymo ir jo nagrinėjamos bylos medžiagos matyti, jog jo nagrinėjamoje civilinėje byloje sprendžiami 2016–2017 metais susiklostę ginčo santykiai. Taigi, pareiškėjo ginčijamas dar neįsigaliojęs Vyriausybės 2017 m. rugsėjo 20 d. nutarimas Nr. 756 negali būti taikomas pareiškėjo nagrinėjamoje byloje.

4.2. Konstitucinis Teismas savo aktuose yra konstatavęs, kad pagal Konstituciją ir Konstitucinio Teismo įstatymą teismas į Konstitucinį Teismą gali kreiptis su prašymu ištirti, ar Konstitucijai neprieštarauja ne bet koks įstatymas (jo dalis) ar kitas teisės aktas (jo dalis), o tik toks įstatymas (jo dalis) ar kitas teisės aktas (jo dalis), kuris turėtų būti taikomas to teismo nagrinėjamoje byloje (*inter alia* 2007 m. gegužės 22 d., 2010 m. lapkričio 16 d. sprendimai, 2010 m. lapkričio 29 d., 2011 m. rugsėjo 2 d. nutarimai, 2014 m. rugpjūčio 29 d. sprendimas).

Pagal Konstituciją ir Konstitucinio Teismo įstatymą teismas neturi *locus standi* kreiptis į Konstitucinį Teismą su prašymu ištirti, ar Konstitucijai neprieštarauja toks įstatymas (jo dalis) ar

kitas teisės aktas (jo dalis), kuris neturėtų (negalėtų) būti taikomas to teismo nagrinėjamoje byloje (*inter alia* 2007 m. gegužės 22 d., 2010 m. lapkričio 29 d., 2013 m. liepos 5 d. nutarimai, 2014 m. birželio 17 d., 2014 m. liepos 7 d. sprendimai).

4.3. Konstatuotina, kad pareiškėjas Vilniaus miesto apylinkės teismas neturi *locus standi* kreiptis į Konstitucinį Teismą dėl Vyriausybės 2017 m. rugsėjo 20 d. nutarimo Nr. 756 atitikties Konstitucijai.

4.4. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymą Konstitucinis Teismas savo sprendimu atsisako nagrinėti prašymą ištirti teisės akto atitiktį Konstitucijai, jeigu prašymas paduotas institucijos ar asmens, neturinčio teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą (69 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

5. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad yra pagrindas atsisakyti priimti nagrinėti pareiškėjo Vilniaus miesto apylinkės teismo prašymą ištirti Vyriausybės 2017 m. rugsėjo 20 d. nutarimo Nr. 756 atitiktį Konstitucijai.

6. Kaip minėta, pareiškėjas prašo ištirti, be kita ko, Įstatymo (2017 m. sausio 17 d. redakcija) 11 straipsnio 2 dalies atitiktį Konstitucijai. Tačiau Įstatymas 2017 m. sausio 17 d. nebuvo išdėstytas nauja redakcija. Kaip matyti iš pareiškėjo prašymo, jis abejoja aktualios redakcijos Įstatymo nuostatomis, t. y. Įstatymo 11 straipsnio (2016 m. gruodžio 16 d. redakcija) 2 dalies, įsigaliojusios 2017 m. sausio 1 d., atitikimi Konstitucijai.

7. Įstatymo 11 straipsnio (2016 m. gruodžio 16 d. redakcija) 2 dalyje *inter alia* nustatyta:

„Teisę į paramą būstui išsinuomoti turi asmenys ir šeimos, jeigu jų deklaruoto turto vertė ir pajamos <...> įskaitomos į asmens ar šeimos gaunamas pajamas, neviršija šių dydžių:

1) asmens be šeimos, gyvenančio Vilniaus miesto ar rajono, Kauno miesto ar rajono, Klaipėdos miesto ar rajono, Palangos miesto ar Neringos savivaldybėje, grynosios metinės pajamos – 38 VRP dydžių ir turtas – 93 VRP dydžių; asmens be šeimos, gyvenančio kitoje savivaldybėje, grynosios metinės pajamos – 32 VRP dydžių ir turtas – 56 VRP dydžių;

2) dviejų ar trijų asmenų šeimos, gyvenančios Vilniaus miesto ar rajono, Kauno miesto ar rajono, Klaipėdos miesto ar rajono, Palangos miesto ar Neringos savivaldybėje, grynosios metinės pajamos – 76 VRP dydžių ir turtas – 168 VRP dydžių; dviejų ar trijų asmenų šeimos, gyvenančios kitoje savivaldybėje, grynosios metinės pajamos – 63 VRP dydžių ir turtas – 112 VRP dydžių;

3) keturių ar daugiau asmenų šeimos, gyvenančios Vilniaus miesto ar rajono, Kauno miesto ar rajono, Klaipėdos miesto ar rajono, Palangos miesto ar Neringos savivaldybėje, grynosios metinės pajamos vienam asmeniui – 22 VRP dydžių ir turtas vienam asmeniui – 75 VRP dydžių; keturių ar daugiau asmenų šeimos, gyvenančios kitoje savivaldybėje, grynosios metinės pajamos vienam asmeniui – 19 VRP dydžių ir turtas vienam asmeniui – 56 VRP dydžių.“

Taigi Įstatymo 11 straipsnio (2016 m. gruodžio 16 d. redakcija) 2 dalyje nustatyta sąlyga, kurią atitinkantys asmenys ir (ar) šeimos turi teisę į paramą būstui išsinuomoti: tokią teisę turi

asmenys, kurių pajamos ir turtas neviršija įstatyme nustatytų dydžių; dydžiai, kurių turi neviršyti asmenų, norinčių pasinaudoti teise į paramą būstui išsinuomoti, gaunamos pajamos ir turtas, apskaičiuojami valstybės remiamų pajamų dydį padauginus iš tam tikro Įstatyme nustatyto koeficiento, kuris skiriasi priklausomai nuo geografinės vietovės, kurioje yra konkretus būstas, ir nuo asmenų, gyvenančių šeimoje, skaičiaus.

8. Pareiškėjas taip pat abejoja, ar Konstitucijai neprieštarauja Socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo 2 straipsnio (2016 m. birželio 29 d. redakcija) 2 dalies 4 punktas ir 4 dalis, kuriuose nustatyta:

– „valstybės remiamos pajamos – rodiklis, taikomas nustatant pajamas ir turto vertę, suteikiančias teisę asmenims gauti teisės aktų reglamentuotą socialinę paramą, taip pat apibrėžiant ir apskaičiuojant teisės aktų nustatytus dydžius“ (2 dalies 4 punktas);

– „Bazinės socialinės išmokos dydį, šalpos pensijų bazės dydį, tikslinių kompensacijų bazės dydį, valstybės remiamų pajamų dydį, valstybinės socialinio draudimo bazinės pensijos dydį, valstybinės socialinio draudimo našlių pensijos bazinį dydį ir valstybinių pensijų bazės dydį tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė“ (4 dalis).

Taigi Socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo nuostatomis, kurių atitiktimi Konstitucijai abejoja pareiškėjas, įtvirtintas valstybės remiamų pajamų apibrėžimas – nurodyta, kad šis dydis, be kita ko, taikomas siekiant nustatyti pajamas ir turto vertę, suteikiančias teisę asmenims gauti teisės aktų reglamentuotą socialinę paramą, taip pat nurodyta, kad valstybės remiamų pajamų dydį tvirtina Vyriausybė.

9. Pareiškėjas abejoja ir Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 10 d. nutarimo Nr. 923, kuriame nustatyta, kad valstybės remiamų pajamų dydis yra 102 eurai, atitiktimi Konstitucijai.

10. Minėta, kad pareiškėjo nagrinėjamoje byloje sprendžiamas ginčas dėl socialinio būsto nuomos sutarties nutraukimo, reglamentuojamo *inter alia* Įstatymo 20 straipsnyje, kurio 5 dalies 2 punkte (2016 m. gruodžio 22 d. redakcija) nustatyta, kad socialinio būsto nuomos sutartis nutraukiama, kai deklaruoto turto vertė ar pajamos daugiau kaip 25 procentais viršija Įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje, kurią, kaip minėta, ginčija pareiškėjas, nustatytus metinius pajamų ir turto dydžius.

11. Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punktą teismo nutartyje, kuria kreipiamasi į Konstitucinį Teismą, turi būti nurodyti teismo nuomonės dėl teisės akto prieštaravimo Konstitucijai teisiniai argumentai.

11.1. Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad pareiškėjo pozicija dėl teisės akto (jo dalies) atitikties Konstitucijai pagal normų turinį ir (arba) reguliavimo apimtį turi būti nurodyta aiškiai, nedviprasmiškai, prašyme turi būti išdėstyti argumentai ir motyvai, pagrindžiantys pareiškėjo abejonę, kad teisės aktas (jo dalis) prieštarauja Konstitucijai (2006 m. kovo 29 d.,

2013 m. sausio 8 d., 2014 m. rugpjūčio 28 d. sprendimai). Konstitucinis Teismas taip pat yra ne kartą konstatavęs, jog iš Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkto kyla reikalavimas, kad teismai, argumentuodami savo prašyme pateiktą nuomonę dėl įstatymo ar kito teisės akto (jo dalies) prieštaravimo Konstitucijai, neapsiribotų vien bendro pobūdžio samprotavimais ar teiginiais, taip pat tuo, kad įstatymas ar kitas teisės aktas (jo dalis), jų manymu, prieštarauja Konstitucijai, bet aiškiai nurodytų, kurie ginčijami teisės aktų straipsniai (jų dalys, punktai) ir kiek, jų nuomone, prieštarauja Konstitucijai, o savo poziciją dėl kiekvienos ginčijamos teisės akto (jo dalies) nuostatos atitikties Konstitucijai pagrįstų aiškiai suformuluotais teisiniais argumentais.

11.2. Prašyme ištirti teisės akto (jo dalies) atitiktį Konstitucijai nenurodžius *inter alia* teisinių motyvų, pagrindžiančių pareiškėjo abejonę dėl kiekvieno konkrečiai nurodyto ginčijamo teisės akto (jo dalies) straipsnio (jo dalies) ar punkto atitikties konkrečiai nurodytoms Konstitucijos nuostatomis, ir tokį prašymą priėmus nagrinėti Konstituciniame Teisme bei pagal jį pradėjus bylą, būtų suvaržytos ir suinteresuoto asmens – valstybės institucijos, išleidusios ginčijamą teisės aktą, teisės, nes suinteresuotam asmeniui taptų sunkiau teikti paaiškinimus dėl pareiškėjo argumentų ir rengtis teisminiam nagrinėjimui (*inter alia* 2004 m. balandžio 16 d., 2012 m. balandžio 25 d., 2017 m. rugsėjo 27 d. sprendimai).

12. Pareiškėjas savo abejonę ginčijamų teisės aktų atitiktimi Konstitucijos 52 straipsniui, konstituciniams teisingumo, teisinės valstybės, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo, teisinio saugumo, proporcingumo principams iš esmės grindžia tuo, kad jo ginčijamu teisiniu reguliavimu įtvirtintas valstybės remiamų pajamų dydis, taikomas nustatant pajamų ir turto vertės dydžius, kurių neviršijus įgyjama teisė asmenims gauti teisės aktuose nustatytą socialinę paramą, *inter alia* teisė išsinuomoti socialinį būstą, yra netinkamas, nes nėra susietas su jokiais ekonominiais rodikliais ir neatitinka realios situacijos. Be to, pagal ginčijamą teisinį reguliavimą šį dydį pavesta tvirtinti Vyriausybei, kuri, pasak pareiškėjo, jį nustatydamas, nesivadovauja jokiais kriterijais.

13. Pareiškėjas savo prašyme neatsižvelgia į tai, kad pagal jo ginčijamą Įstatymo 11 straipsnio (2016 m. gruodžio 16 d. redakcija) 2 dalyje nustatytą teisinį reguliavimą metiniai pajamų ir turto vertės dydžiai, kurių neviršijus suteikiama teisė išsinuomoti socialinį būstą, apskaičiuojami naudojant ne tik Vyriausybės tvirtinamas rodiklį – valstybės remiamų pajamas, bet ir įstatymų leidėjo nustatomą atitinkamą koeficientą (pareiškėjo nagrinėjamoje byloje – 76). Pareiškėjas savo prašyme nepaaiškina, kodėl jam abejonių kelia būtent Vyriausybės tvirtinamas valstybės remiamų pajamų dydis, o ne įstatymų leidėjo nustatyti koeficientai asmenų pajamų ir turto vertės dydžiams apskaičiuoti.

14. Pareiškėjo prašymo kontekste pažymėtina, jog Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje, *inter alia* vertinant teisinio reguliavimo, susijusio su socialinės paramos teikimu, konstitucingumą, laikomasi pozicijos, kad pagal Konstituciją įstatymų leidėjas, atsižvelgdamas į įvairius socialinius, demografinius, ekonominius veiksnius, *inter alia* valstybės materialines ir finansines galimybes, turi plačią diskreciją pasirinkti konkrečias socialinės apsaugos ir paramos priemones (*inter alia* 2012 m. vasario 27 d., 2016 m. kovo 15 d. nutarimai); nustatydamas skirtingus teikiamos socialinės paramos dydžius, įstatymų leidėjas turi paisyti valstybės ir visuomenės išgalių ir nepažeisti konstitucinių teisingumo, protingumo, proporcingumo, socialinės darnos imperatyvų (2014 m. liepos 3 d. nutarimas).

Kartu pažymėtina ir tai, kad, kaip ne kartą konstatuota Konstitucinio Teismo aktuose, socialinė parama neturi sudaryti prielaidų asmeniui pačiam nesiekti didesnių pajamų, savo pastangomis neieškoti galimybių užtikrinti sau ir savo šeimai žmogaus orumą atitinkančias gyvenimo sąlygas, ji neturi virsti privilegija (*inter alia* 2004 m. kovo 5 d., 2009 m. rugsėjo 2 d. nutarimai, 2010 m. balandžio 20 d. sprendimas, 2012 m. vasario 6 d. nutarimas). Taigi Konstitucija nedraudžia įstatymų leidėjui įstatymu nustatyti tokių socialinės paramos teikimo pagrindų ir sąlygų, socialinės paramos dydžių, kurie skatintų kiekvieną asmenį stengtis pagal išgales pirmiausia pačiam pasirūpinti savo ir savo šeimos gerove ir prisidėti prie visos visuomenės gerovės (2004 m. kovo 5 d. nutarimas).

15. Konstitucinis Teismas 2015 m. gegužės 26 d. nutarime, vertindamas socialinio būsto nuomos sutarties teisinio reguliavimo atitiktį Konstitucijai, yra konstatavęs, jog pagal Konstituciją įstatymų leidėjas, įstatymu reguliuodamas socialinės paramos būsto neturintiems asmenims apsirūpinant būstu santykius, turi nustatyti asmenis, kurie negali apsirūpinti būstu iš darbo ir (ar) kitokių pajamų ir kuriems dėl šios priežasties teikiama valstybės parama apsirūpinimui būstu, tokios paramos teikimo pagrindus, sąlygas, dydžius. Valstybės paramos apsirūpinimui būstu teikimą susiejęs su asmens (šeimos) turto ir pajamų dydžiais, įstatymų leidėjas turi nustatyti asmens (šeimos) turto ir pajamų lygį, kurį pasiekus šios paramos teikimas nutraukiamas. Nustatant šį lygį būtina paisyti Konstitucijos normų ir principų, *inter alia* jos 21 straipsnyje įtvirtintos valstybės priedermės saugoti ir ginti žmogaus orumą, konstitucinio teisinės valstybės principo (*inter alia* konstitucinių teisingumo, proporcingumo reikalavimų), lemiančių tai, kad tokios paramos teikimas neturėtų būti nutraukiamas, jeigu asmuo (šeima) negali apsirūpinti kitu bent minimalius socialiai priimtinus jo (jos) poreikius atitinkančiu būstu.

16. Pareiškėjas savo prašyme neatsižvelgia į šias jo prašymo kontekste itin svarbias oficialiosios konstitucinės doktrinos nuostatas, suformuluotas Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje vertinant socialinės paramos teikimo teisinį reguliavimą, jų nevertina ir nesieja su savo nagrinėjamoje byloje taikytinu teisiniu reguliavimu, *inter alia* nepaaiškina, kodėl įstatymų

leidėjas netinkamai pasinaudojo savo turima diskrecija, atsižvelgus į įvairius socialinius, demografinius, ekonominius veiksnius, *inter alia* valstybės materialines ir finansines galimybes, pasirinkti konkrečias socialinės apsaugos ir paramos priemones ir, paisant valstybės ir visuomenės išgalių, nustatyti skirtingus teikiamos socialinės paramos, be kita ko, paramos apsirūpinimui būstu, dydžius. Pareiškėjas savo prašyme apsiriboja bendro pobūdžio samprotavimais, kad teisės aktais nustatytas valstybės remiamų pajamų dydis yra per mažas ir neatitinka realybės, kad tiek pajamų per mėnesį gaunantys asmenys negalėtų pragyventi, tačiau šių savo teiginių nepagrindžia konstituciniais argumentais, *inter alia* nepaaiškina, kodėl, jo nuomone, pagal Konstituciją ginčijamu teisiniu reguliavimu nustatyti asmens gaunamų pajamų ir turto vertės dydžiai, kurių neviršijus įgyjama teisė išsinuomoti socialinį būstą, yra nepakankami.

17. Taigi konstatuotina, kad pareiškėjas prašyme nepateikė teisinių argumentų, kuriais pagrįstų savo abejonę dėl prašyme nurodytų ginčijamų teisės aktų atitikties Konstitucijai.

18. Kaip minėta, Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punktą teismo nutartyje, kuria kreipiamasi į Konstitucinį Teismą, turi būti nurodyti teismo nuomonės dėl teisės akto prieštaravimo Konstitucijai teisiniai argumentai.

Vadinasi, pareiškėjo Vilniaus miesto apylinkės teismo prašymo dalis dėl Įstatymo 11 straipsnio (2016 m. gruodžio 16 d. redakcija) 2 dalies, Socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo 2 straipsnio (2016 m. birželio 29 d. redakcija) 2 dalies 4 punkto ir 4 dalies, Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 10 d. nutarimo Nr. 923 neatitinka Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatytų reikalavimų.

Jeigu prašymas (jo dalis) neatitinka Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnyje nustatytų reikalavimų, pagal šio įstatymo 70 straipsnį jis yra grąžinamas pareiškėjui. Prašymo grąžinimas neatima teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą bendra tvarka, kai bus pašalinti trūkumai.

19. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad yra pagrindas grąžinti pareiškėjui Vilniaus miesto apylinkės teismui prašymą ištirti Įstatymo 11 straipsnio (2016 m. gruodžio 16 d. redakcija) 2 dalies, Socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo 2 straipsnio (2016 m. birželio 29 d. redakcija) 2 dalies 4 punkto ir 4 dalies, Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 10 d. nutarimo Nr. 923 atitiktį Konstitucijos 52 straipsniui, konstituciniams teisingumo, teisinės valstybės, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo, teisinio saugumo, proporcingumo principams.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 22 straipsnio 3, 4 dalimis, 25 straipsnio 2, 3 dalimis, 28 straipsniu, 67 straipsnio 2 dalies 5 punktu, 69 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 70 straipsniu, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nusprendžia:

1. Gražinti pareiškėjui Vilniaus miesto apylinkės teismui prašymą Nr. 1B-24/2017 ištirti, ar Lietuvos Respublikos Konstitucijos 52 straipsniui, konstitucinius teisingumo, teisinės valstybės, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo, teisinio saugumo ir proporcingumo principams neprieštarauja Lietuvos Respublikos paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo 11 straipsnio (2016 m. gruodžio 16 d. redakcija) 2 dalis, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo 2 straipsnio (2016 m. birželio 29 d. redakcija) 2 dalies 4 punktas, 4 dalis, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 10 d. nutarimas Nr. 923 „Dėl valstybės remiamų pajamų dydžio patvirtinimo“.

2. Atsisakyti priimti nagrinėti pareiškėjo Vilniaus miesto apylinkės teismo prašymą Nr. 1B-24/2017 ištirti, ar Lietuvos Respublikos Konstitucijos 52 straipsniui, konstitucinius teisingumo, teisinės valstybės, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo, teisinio saugumo ir proporcingumo principams neprieštarauja Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. rugsėjo 20 d. nutarimas Nr. 756 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 10 d. nutarimo Nr. 923 „Dėl valstybės remiamų pajamų dydžio patvirtinimo“ pakeitimo“.

Šis Konstitucinio Teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Konstitucinio Teismo teisėjai

Elvyra Baltutytė

Gintaras Goda

Vytautas Greičius

Danutė Jočienė

Gediminas Mesonis

Vytas Milius

Daiva Petrylaitė

Janina Stripeikienė

Dainius Žalimas